

V

(Ogłoszenia)

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 12 czerwca 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank Den Haag – Niderlandy) – Christian Louboutin, Christian Louboutin Sas/ van Haren Schoenen BV

(Sprawa C-163/16) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Znaki towarowe – Bezwzględne podstawy odmowy rejestracji lub unieważnienia – Oznaczenie tworzone wyłącznie przez kształt towaru – Pojęcie „kształtu” – Kolor – Umiejscowienie na części towaru – Dyrektywa 2008/95/WE – Artykuł 2 – Artykuł 3 ust. 1 lit. e) ppkt (iii)]

(2018/C 276/02)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Rechtbank Den Haag

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Christian Louboutin, Christian Louboutin Sas

Strona pozwana: van Haren Schoenen BV

Sentencja

Artykuł 3 ust. 1 lit. e) ppkt (iii) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/95/WE z dnia 22 października 2008 r. mającej na celu zbliżenie ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do znaków towarowych należy interpretować w ten sposób, że oznaczenie przedstawiające kolor naniesiony na podeszwę buta na wysokim obcasie, takie jak rozpatrywane w postępowaniu głównym, nie składa się wyłącznie z „kształtu” w rozumieniu tego przepisu.

⁽¹⁾ Dz.U. C 211 z 13.6.2016.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 13 czerwca 2018 r. – Komisja Europejska / Rzeczpospolita Polska

(Sprawa C-530/16) ⁽¹⁾

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego – Bezpieczeństwo kolei – Dyrektywa 2004/49/WE – Brak wydania przepisów koniecznych do zapewnienia niezależności organu dochodzeniowego)

(2018/C 276/03)

Język postępowania: polski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: W. Mölls i J. Hottiaux, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Rzeczpospolita Polska (przedstawiciele: B. Majczyna i K. Majcher, pełnomocnicy, wspierani przez eksperta T. Warchoła)

Sentencja

- 1) Nie przyjmując środków koniecznych do zagwarantowania niezależności organizacyjnej i decyzyjnej organu dochodzeniowego od przedsiębiorstwa kolejowego i zarządcy infrastruktury kolejowej kontrolowanych przez ministra właściwego do spraw transportu, Rzeczpospolita Polska uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na podstawie art. 21 ust. 1 dyrektywy 2004/49/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie bezpieczeństwa kolei wspólnotowych oraz zmieniającej dyrektywę Rady 95/18/WE w sprawie przyznawania licencji przedsiębiorstwom kolejowym, oraz dyrektywę 2001/14/WE w sprawie alokacji zdolności przepustowej infrastruktury kolejowej i pobierania opłat za użytkowanie infrastruktury kolejowej oraz certyfikację w zakresie bezpieczeństwa (dyrektywy w sprawie bezpieczeństwa kolei).
- 2) Rzeczpospolita Polska zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 14 z 16.1.2017.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 12 czerwca 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Østre Landsret – Dania) – A/S Bevoła, Jens W. Trock ApS / Skatteministeriet

(Sprawa C-650/16) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne – Artykuł 49 TFUE – Podatek dochodowy od osób prawnych – Swoboda przedsiębiorczości – Spółka będąca rezydentem – Zysk podlegający opodatkowaniu – Ulga podatkowa – Odliczenie strat poniesionych przez stałe zakłady będące rezydentami – Zezwolenie – Odliczenie strat poniesionych przez stałe zakłady niebędące rezydentami – Wykluczenie – Wyjątek – Fakultatywny system międzynarodowego opodatkowania łącznego)

(2018/C 276/04)

Język postępowania: duński

Sąd odsyłający

Østre Landsret

Strony w postępowaniu głównym

Strony skarżące: A/S Bevoła, Jens W. Trock ApS

Strona przeciwna: Skatteministeriet

Sentencja

Artykuł 49 TFUE należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwia się on uregulowaniu państwa członkowskiego, które wyklucza możliwość odliczenia przez spółkę będącą rezydentem, która nie wybrała systemu międzynarodowego opodatkowania łącznego takiego jak będący przedmiotem postępowania głównego, od jej zysku podlegającego opodatkowaniu strat poniesionych przez stały zakład położony w innym państwie członkowskim, podczas gdy z jednej strony spółka ta wyczerpała wszystkie możliwości odliczenia tych strat, jakie oferuje jej prawo państwa członkowskiego położenia tego zakładu, a z drugiej strony przestała od niego otrzymywać jakiegokolwiek przychody, tak iż nie istnieje już żadna możliwość uwzględnienia tych strat w owym państwie członkowskim, co należy do oceny sądu krajowego.

⁽¹⁾ Dz.U. C 63 z 27.2.2017.